

Soudní poplatky

Domáhá-li se pronajímatel „náhrady škody vůči státu“ v souvislosti úpravou tzv. regulovaného nájemného, jde o nárok na náhradu za nucené omezení vlastnického práva podle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, nikoliv o náhradu škody podle zákona č. [82/1998](#) Sb. Jde tak o jiný nárok než má na mysli ustanovení § 11 odst. 1 písm. m) zákona o soudních poplatcích, a proto ani osvobození řízení od placení soudního poplatku tam upravené, na řízení o náhradu za nucené omezení vlastnického práva nedopadá.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 26 Cdo 1269/2014, ze dne 23.7.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce E. S., B., zastoupeného Mgr. J.K., advokátem se sídlem v B., proti žalované České republice - Ministerstvo financí České republiky, se sídlem v P., o 5.373.220,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 16 C 65/2012, o dovolání žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. října 2013, č. j. 17 Co 333/2013-46, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 10. 2013, č. j. 17 Co 333/2013-46, potvrdil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 5. 2013, č. j. 16 C 65/2012-39, jímž zastavil řízení a rozhodl o nákladech řízení; současně rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce uplatnil žalobou nárok za nucené omezení vlastnického práva podle článku 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, a toto řízení není - a to ani analogicky - osvobozeno od soudních poplatků podle § 11 odst. 1 písm. m) zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích ve znění účinném do 31. 12. 2012 (podání žaloby), dále jen „zákon o soudních poplatcích“, neboť nejde o nárok na náhradu škody podle zákona č. [82/1998](#) Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání, namítal, že otázka úhrady soudního poplatku ve sporech majitelů bytů s regulovaným nájemným se státem, v nichž se domáhají náhrady za omezení svého vlastnického práva, nebyla doposud v rozhodování odvolacího soudu řešena. Měl za to, že omezení jeho vlastnického práva bylo způsobeno špatným úředním postupem státu („neprovedením žádného postupu“), otázka „chybnosti“ postupu státu byla i dostatečně judikována, sporná je jen výše nároku a jeho promlčení a není tak důvod neaplikovat § 11 odst. 1 písm. m) zákona o soudních poplatcích. Navrhl, aby dovolací soud zrušil usnesení soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná se v dovolacím vyjádření ztotožnila s právními závěry odvolacího soudu a navrhla, aby dovolání bylo zamítnuto.

Otázka, zda řízení o náhradu za omezení vlastnického práva v případě regulace nájemného z bytů je osvobozeno od soudního poplatku podle § 11 odst. 1 písm. m/ (nyní § 11 odst. 1 písm. l/) zákona o soudních poplatcích, nebyla v rozhodování odvolacího soudu doposud řešena. Dovolání podané včas, subjektem k tomu oprávněným - účastníkem řízení (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), je proto přípustné, není však důvodné.

Domáhá-li se pronajímatel „náhrady škody vůči státu“ v souvislosti úpravou tzv. regulovaného nájemného, jde o nárok na náhradu za nucené omezení vlastnického práva podle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (srovnej např. stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2009, sp. zn. Pl. ÚS-st. 27/09, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2013, sp. zn. 22 Cdo 367/2012, uveřejněný pod číslem 74/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), nikoliv o náhradu škody podle zákona č. [82/1998](#) Sb. Jde tak o jiný nárok než má na mysli ustanovení § 11 odst. 1 písm. m) zákona o soudních poplatcích, a proto ani osvobození řízení od placení soudního poplatku tam upravené, na řízení o náhradu za nucené omezení vlastnického práva nedopadá. K obdobným závěrům dospěl i Ústavní soud v usnesení ze dne 27. 6. 2013, sp. zn. II. ÚS 4524/12.

Lze tak uzavřít, že usnesení odvolacího soudu je z pohledu uplatněných dovolacích důvodů a jejich obsahové konkretizace správné, Nejvyšší soud - aniž ve věci nařídil jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.) - proto dovolání jako nedůvodné zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).

Výrok o náhradě nákladů dovolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 243b, § 224 odst. 1, § 151 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a skutečností, že podle obsahu spisu žalované, která by jinak měla na náhradu nákladů řízení právo, náklady nevznikly.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)